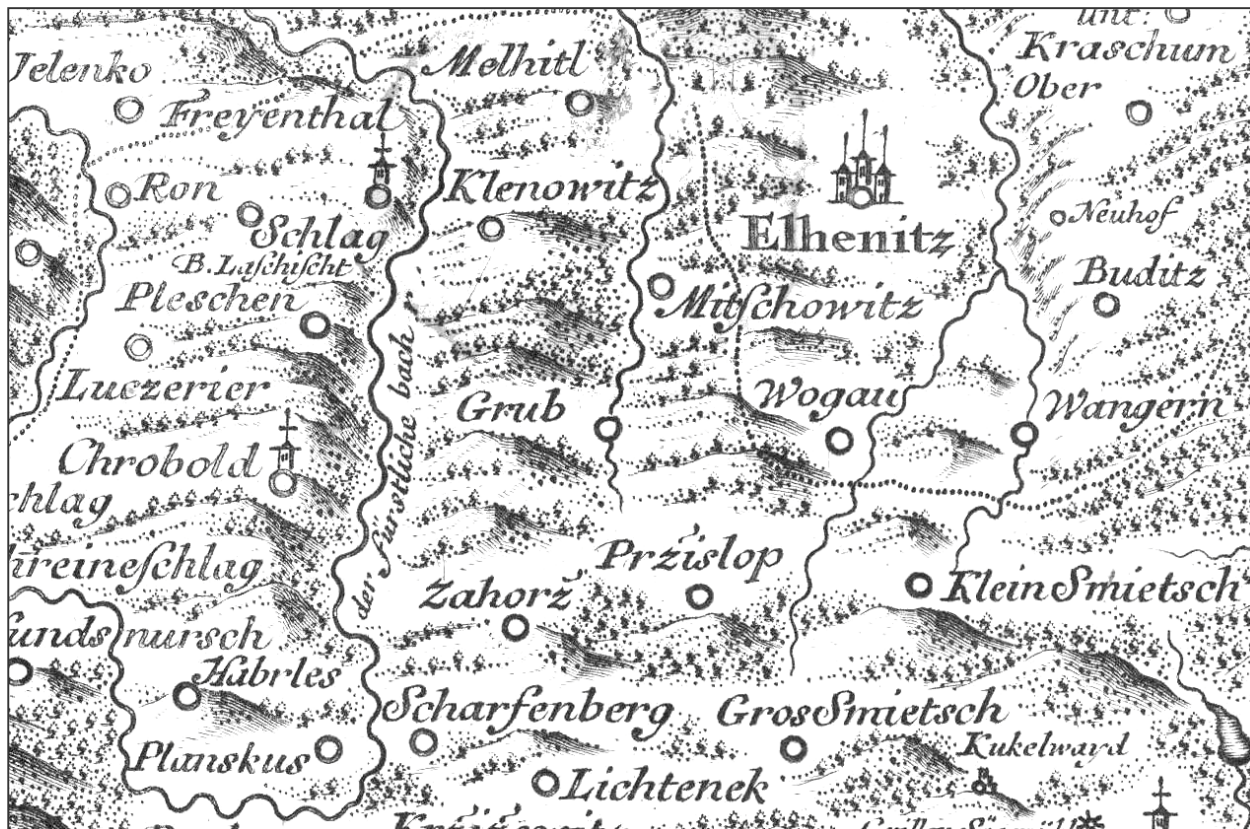

Lhenicko na staré mapě

Změny ve tváři krajiny Lhenicka za posledních zhruba 250 let většinou výrazně vyniknou až ve srovnání s některou ze vzácných kartografických památek na minulost. K těm nesporně patří také Müllerova mapa Čech, datovaná rokem 1720, kdy ji autor předal k vyhotovení mědirytcí Michaelu Kaufferovi do Augsburgu. Její jihozápadní část nám dodnes podává pěkný obrázek se zajímavým svědectvím o sídlech na Lhenicku z pohledu vojenského geografa inženýra Jana Kryštofa Müllera, který zaměřoval Prácheňský kraj v roce 1713, tedy na samém prahu 18. století v měřítku přibližně 1:132 000.

Je to mapa ze staršího období české kartografie, která již tehdy dobře vystihuje charakter a výškovou členitost prostředí jednoduchým „kopečkovým“ stylem kreslíře (s profily stínovanými po východní straně), a to i bez údajů o nadmořské výšce, které pak přinesly až její mladší zeměpisné následovnice.

Lheničtí znalci terénu na staré mapě jistě snadno identifikují nejen vršky, ale i zde nepojmenované vodní toky, například v krajině od Jámy po Mičovice a dál uplývající Melhutku, vpravo Vadkovský potok a Stružku, nebo vlevo zátočiny Zlatého potoka označeného jako „der fürstliche bach“ (Knížecí).

Předkládaný výsek z Müllerova mapového díla kartografickými značkami nikterak nehýří, máme jich tu jen pět. Je to trojvěží pro obchodní centrum třešňového kraje – trhové městečko Lhenice, východně od něj pak malý kroužek označující nedaleký dvorec Neuhof (Nový Dvůr). Západně leží ještě dva symboly s „jednověží“ pro tehdejší vsi s kostelem - Frantoly a Chroboly. Vpravo dole je v našem záběru také zřícenina hradu Kuglweit (Kukelward), jak ji inženýr Müller zakreslil na dnes již zalesněném návrší u osady Kuklov.

Celá mapa Čech má 25 listů (sekcí) a lze ji sestavit do obdélníku o rozměrech 282,2 x 240,3 cm. Její autor Jan Kryštof Müller (podepisoval se Johann Christoph Müller, S.C.M. capitán et ingénieur) byl rodákem z Norimberku. Přišel na svět v domě na předměstí zvaném Wöhrd dne 15. 3. 1673. Po studiu matematiky a kreslení vstoupil do armádních služeb, kde se uplatnil v císařském štábu geografů při mapování nové uhersko-turecké hranice a čerstvě získaných území říše po vítězství nad Turky. Ti po podepsání míru 26. 1. 1699 ztratili své dosavadní državy v Uhrách, celé Sedmihradsko a velkou část Chorvatska i Slavonie.

Pak J. K. Müller požádal císaře Karla VI. Habsburského (1685-1740) o vybavení pro práci na dalších mapách rakouských zemí, se záměrem sestavit velký Atlas Austriacus. K mapování Čech získal souhlas nařízením ze 4. 5. 1712, kde se dává na vědomí: „...všem a každému obyvateli a poddanému, osobám duchovním i světským, krajským hejtmánům, vrchnostem, opatům, prelátům, hrabatům a svobodným pánům, že po způsobu jiných zemí se nyní císař Karel nejmilostivěji rozhodl dát zhotovit spolehlivou mapu svého dědičného Českého království.“ Osmáctyřicetiletý císařský kartograf zemřel 21. 6. 1721 ve Vídni.